

30 anys d'anàlisi de l'economia local i global a la Trobada Empresarial al Pirineu

ROSA M. PERELLÓ
PRESIDENTA EN FUNCIONS DE LA
DIPUTACIÓ DE LLEIDA

Cada any, a la Seu d'Urgell, s'organitza per aquestes dates la Trobada Empresarial al Pirineu. Enguany ha celebrat la 30a edició i ho ha fet, com sempre, consolidant-se com una de les jornades econòmiques amb més participació de Catalunya, amb un contingut de temes rellevants que permeten el debat sobre l'evolució de l'economia a escala local i global i els projectes empresarials d'èxit impulsats des del país.

La Diputació de Lleida hi ha estat present, com a institució supramunicipal i referent necessari entre les administracions públiques a Catalunya, amb la voluntat de posar sobre la taula qüestions que afecten el benestar de les persones, la generació en termes generals d'expectatives de creixement de la riquesa i l'impuls de polítiques que siguin beneficioses per a les lleidatanes i lleidatans, representats pels seus ajuntaments i consells comarcals.

Novament, la Trobada ha servit per confirmar que la suma de sinèrgies ha de ser la fórmula necessària per tirar endavant projectes transversals tan importants com els de l'adaptació a les noves realitats que van sorgint i que a hores d'ara ja es plantegen com a necessitats: estic parlant de l'accés ràpid a la informació, i això s'aconsegueix amb una bona xarxa de comunicacions.

Per tant, entre tots cal que treballem per a la millora de les condicions econòmiques que afavoreixin el desenvolupament del territori. Així, la competitivitat del seu teixit productiu ha de ser l'objectiu final, impulsant iniciatives que suposin la dinamització de l'activitat econòmica. Per això, cal apostar pel reforçament de la identitat del territori, que aquests projectes tinguin una afectació directa a les economies locals; i que es mantingui el treball des de l'excel·lència, el respecte mediambiental, la qualitat i la professionalitat. Una

La Diputació de Lleida hi ha estat present, com a referent necessari entre les administracions públiques

de les darreres accions de la Diputació de Lleida a favor de l'empresa i el territori és el projecte de desplegament de la fibra òptica per les comarques de Lleida en el qual estem clarament implicats conjuntament amb la Generalitat de Catalunya, amb la intenció de tenir-la implantada l'any 2020 en totes les capitals de comarca, i en un termini de quatre anys, desplegar-la en tots els municipis de la demarcació. Tenim clares les realitats socials que viuen els centenars de petits municipis i nuclis de població de les terres de Lleida, Alt Pirineu i Aran, i treballem conjuntament per fomentar el desenvolupament digital del nostre país. Per això, ens hem compromès en desenvolupar un pla d'actuació de les xarxes i l'alta velocitat que connectin els polígons industrials i els pobles per afavorir la implementació de solucions tecnològiques en l'àmbit rural que són determinants per garantir el futur de les nostres terres i del seu capital productiu i social.

En aquest sentit, voldria insistir en un fet que, per més que sigui recurrent, és necessari no oblidar, i del qual des d'aquesta institució n'hem fet bandera, que és el posicionament que ha de tenir el teixit productiu als mercats local, nacional i internacional, ja sigui des de l'obtenció d'una bona xarxa de comunicacions.

En més d'una ocasió, com ja he expressat, un dels termòmetres de la bona salut de la societat es mesura amb la capacitat que tenen les joves generacions d'accés a la formació i el coneixement. Allò que com a societat siguem capaços de posar a la seva disposició és el que ens mesurarà en un futur. Si seguim treballant per lliurar-los el testimoni d'un país i una societat on es puguin generar més oportunitats i la capacitat de creixement, ens confirmarà que estem treballant en la bona línia, i esdeveniments com la Trobada Empresarial al Pirineu ens ajuden a fer-ho realitat.

Torrent de Cinca: un cert cinema

QUIM GIBERT
PSICÒLEG I COAUTOR D'IDENTITATS.
CONVIVÈNCIA O CONFLICTE?

Certain woman ('Vidas de mujeres', 2016) són relats, suposadament anodins, sobre el dia a dia de la rural Montana. Els personatges de Kelly Reichardt, la directora, han quedat encallats en una via morta, de la qual malden per fugir-ne comes ajudeu-me. Es tracta de quatre dones que lluiten per no perdre la il·lusió de viure. Trencar les inèrcies constrenyedores passa per empoderar-se davant la insatisfacció, la solitud, la incomunicació i altres febleses humanes (por, timideses, pensaments distorsionats, incerteses...)

El gèlid hivern en un estat nord-americà, on no sol passar-hi mai res, accentua l'atmosfera d'un film que més aviat desconcerta. Tant és així, que d'entrada *Certain woman* no em va fer el pes. Tampoc va convèncer a la senyora del seient del costat, que m'ho va confessar espontàniament. No obstant això, les cabòries i misèries de personatges immersos en l'Amèrica profunda em van suscitar preguntes. Per què fan el que fan? Què els hi passa? I és que el magnetisme del llargmetratge et fa ballar el cap. Si alguna cosa en comú tenen els protagonistes de *Certain woman* és la impetuosa necessitat de sentir-se connectats amb els altres. Això els obliga a evolucionar en el decurs del film. En paral·lel, la sensibilitat de l'espectador també entra en joc, fet que

possibilita revisar les impressions inicials. I és que *Certain woman* va florint a mesura que hi reflexiones. Algú ha dit que és un film sobre el gust de la possibilitat.

Per Xavier Vidal de las Heras, cinèfil, el film és un petit gran treball, en el qual és més important la forma que el contingut. Vidal de las Heras afirma que Reichardt eleva l'anècdota a la categoria: "què és el cinema sinó convertir allò en íntim en col·lectiu?". Vidal afegeix que la directora ianqui explica sense explicar: "convertint l'espectador en còmplice i espia, en un ésser intel·ligent que ha de complementar tot allò que resta velat en la projecció".

No és casualitat que Kelly Reichardt sigui coneguda com la poetessa de la imatge. Segons Beatriz Martínez, periodista, es tracta d'imatges de combustió lenta, traç net, evocador, crepuscular. Per Martínez, la directora sap captar com ningú l'essència del paisatge: "aconsegueix a través de la mirada meticulosa que l'espectador sigui capaç de percebre el caràcter tel·lúric de l'entorn natural i mimetitzar-se en la seva bellesa, a voltes pacífica, d'altres abrupta i eixuta".

Malgrat els elogis rebuts per diferents crítics, a l'Estat espanyol la cinta s'ha estrenat directament en DVD. Tot apunta que difícilment arribarà a les grans pantalles dels circuits comercials. Excepcionalment va

ser possible visionar-la dins el cicle Cineart Torrent a Casa Ferrabràs, centre cultural d'aquest poble del Baix Cinca. També fou interessant veure-hi darrerament *Corazón silencioso*; *Una mujer fantástica*; *Alma Mater*... I és que el d'enguany ha estat un maig d'allò més florit. Llevat dels mesos estiuencs, gairebé cada divendres hi ha sessió.

L'afinat olfacte de celuloide de Carlos Grifoll, responsable de la iniciativa, ens recorda les propostes d'art i assaig o de cinema fòrum, per mitjà de les quals el setè art va passar a ser quelcom més que un entreteniment per a les ensopides tardes de diumenge.